

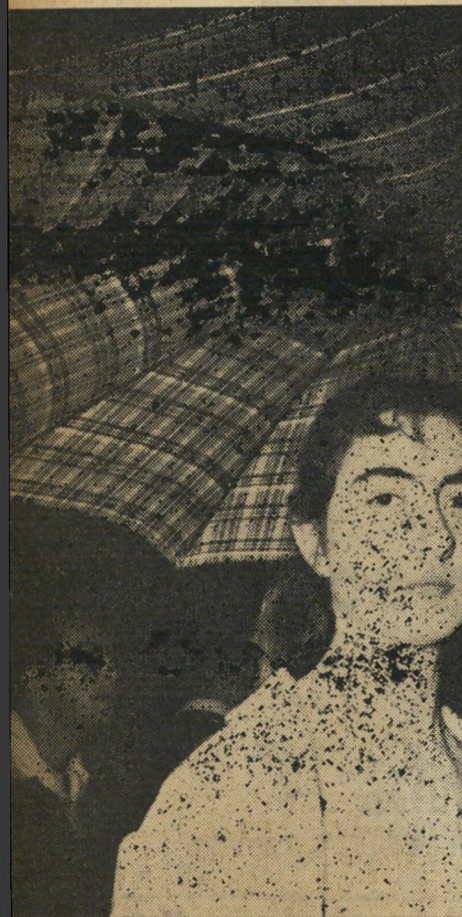

הרגלים רקעי. היו אלה רגליהן של רקדניות קנקן ישראליות, שניסו לחקות (ללא הצלחה יתירה) את אחיותיהן הפריסאיות, באולם מולין רז'י, שהוקם במסגרת הנשף.

העשן התאבך. הוא עלה מאלפי סיגריות, מילא את האולמות הסגורים של הטכניון, הפריע לעיניים ולעדשות המצלמות להנות ממראה פניהן של המשתתפות החמודות.

נשיקה אווירית. האוויר לח וצונן? אין בכך כלום. העיקר שאפשר להתנשק במרומי גלגל-הענק, מעל למגרשים המוארים בפנסים.

אל המטרה. ההפוגה, עליה הכריז שריהגשמים בשמים אחר חצות איפשרה לחובבי השעשועים למצוא את סיפוקם בלונה-פארק, לבחון את כשרונם הצלפי בעזרת רובי אוויר מודרניים וקשתות וחצים.

שריף המאזשרות. מלכת הנשף, מלכה רוזנבלט התל-אביבית ושתי סגניותיה, רות פרנקל החיפאית ותמר זלקינד בת רמת-גן. מלכת הנשף לובשת את פרוות-הפרס.

נבחרו המלכה ושתי סגנותיה. המלכה מר' ריכת הנוער התל-אביבית מלכה רוזנבלט — זכתה במעיל פרווה יקר. שתי הסגניות, רות פרנקל החיפאית ותמר זלקינד הרמת-גנית, זכו בנופש בנהריה ובשמלות נשף.

ובתא מיוחד, שהוקצב למגדת העתידות התל-אביבית, סנדרה. "מה היא ניבאה לך?" נשאלה נערה שחורת שיער ויפת תואר שיצאה מתאה ליל סנדרה "היא אמרה שהגשם יפסק, אבל אני פשוט לא מאמינה."

העתון נישא ברוח

"מספר 7305 זכה במכונית הנרי-ג'יי ו" שאגו הרמקולים הפזורים ברחבי גני הטכניון ומגרשיו. אולם אותה שעה כבר היו המגרשים כמעט ריקים מאדם. גלגל הענק הריק הוסיף להסתובב. הרוח המערבית החוקה נשאה על פני המגרשים גליונות קמוטים של עתון הנשף. זוג צעיר ועייף השתרך לאטו לעבר אחת היציאות. היו אלה חיה נוי ובן-לוייתה, יעקב המנומש ואדום-השיער. "מאשרים החמורים שהשתתפו בתהלוך כות הפרסומת של הסטודנטים, ולא הלכו לנשף," אמר יעקב בגילוי לב, "הם יכולים לפחות לישון במנוחה באורווה, ואינם צריכים לשלם לירה וחצי בעד כל חתיכת קש." "אין דבר," השיבה חיה, בחיוך, "נקוה שבנשף הבא יהיה טוב יותר." "לא," אמר יעקב, "נשפים מסוג זה אינם עלולים להצליח, אפילו אם יתקיימו במזג אוויר מצויין, כי ישנו חוק פשוט: עשיה אנשים יכולים לשמוח, מאה איש יכולים להתבדר, אבל אלפי אנשים יכולים רק להדחק ולהשתעמם."

אל האוויר הצח
נבואתה של סנדרה התקיימה. בשתיים אחר חצות התבהרו, סוף סוף, השמיים. ההמונים שמחו לעינין את האולמבות המח-ניקים, ביכרו את האוויר הצונן והלח על פני ענני-עשן-הסיגריות. הגלגל הענק ומ'זוסי-השעשועים הופעלו במלוא הקצב. "חה-חה-חה!" שאגו תקליטי-הצחוק, שהובאו מהלונה-פארק חיפואי. "נתן, אני מפחדת!" נצטוחה נערה מתוך תאו של הליקופטר-שעשועים מעופף. דומה היה כי מצב-הרוח עלה במקצת, הכל זרמו לעבר הבמה הגדולה, שהוצבה על מגרש בית-הספר הריאלי, עליה נערכו בחירות מלכת-היופי של הנשף. הבנות גילו הפעם צניעות בלתי רגילה: רק מועטות מהן התנדבו לצעוד על פני הבמה, לשמש נושא לסקרנותו של הקהל ולהלצותיו העוקצניות-מיושנות של הקונפרנסיה אלכסנדר הלומי. הבחירות נמשכו שעה ארוכה, המועמדות נחקלו במחאות-כפיים פושרות, ולבסוף

מחסה יעיל. משתתפי הנשף שבאו מערים אחרות לא יכלו לזוזת את מזגי-האוויר הרע מראש. אולם חיפאית זאת, הצטיידה במטריה, המגינה גם על התסרוקות וגם על שמלתי-הנשף.